

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 26

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΟΥΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησία καὶ προκληρωτικὰ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.

Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρῃ συμφωνίᾳ.

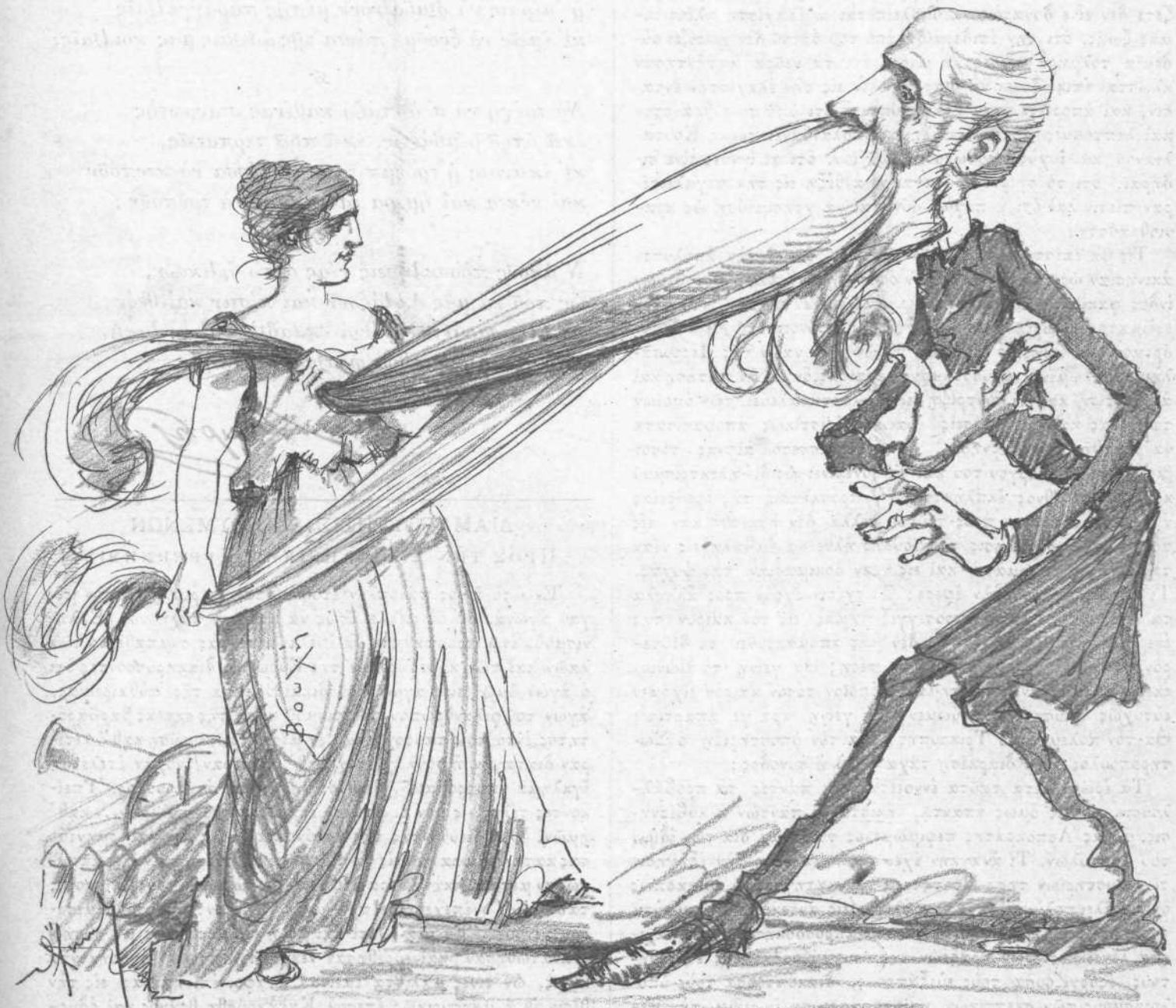
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΡΥΜΟΥΛΚΗΣΙΣ

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ κυβέρνησις ἡμῶν κατήντησε πλέον τελεία νεωτάτου μηχανισμού *boite à surprises*. Τὰ λαμβάνετε εἰς χεῖρας σας τὰ διαβολικὰ αὐτὰ μηχανήματα, τὰ περιεργάζεσθε, θαυμάζετε τὸ κομψὸν αὐτῶν ἐξωτερικόν, καὶ ἐνῶ προσπαθεῖτε νὰ τὰς ἀνοίξετε διὰ νὰ ἰδῆτε τί εὐμορφον περιέχουν, ἐκρήγνυνται αἰφνιδίως μόναι των καὶ σὰς κτυπᾷ τὴν μύτην βιαίως ἢ κιδάρει ἐνὸς ἀνακλύπτοντος τούρκου, ἢ σὰς ἐκβάλλει τὴν γλώσσαν του περιπαίζων τὴν ἐκπληξίν σας γελωτοποιός, ἢ μορφοῦζει παρατηρῶν τὴν ὄψιν σας καὶ δεικνύων τοὺς λευκοὺς του ὀδόντας κατάμαυρος ἀράκης, καὶ σὰς ἀναγκάζουν νὰ κάμετε τὸ κωμικώτερον ἐκεῖνο τῶν κινήματων, τὸ τοῦ ἐξαφνιζομένου ἀνθρώπου. Τὸ αὐτὸ ἀπαράλλακτον κίνημα δὲν θὰ ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἀνθρώπος, ὅστις νὰ μὴ ἔκαμιν ἐν Ἑλλάδι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη τὸ περὶ συγκλήσεως τῆς βουλῆς διάταγμα, εἰκοσιτέσσαρας μῶλις ὥρας μετὰ τὸ περὶ προσκλήσεως τῶν δύο νέων ἡλικιῶν τῆς ἐφεδρείας. Ὑπὸ τὴν κατεσκληκυῖαν μορφήν τοῦ σώματος αὐτοῦ νομίζετε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπολείπεται ἡ ἐλαχίστη πλέον ἰκμάς ζωῆς, ὅτι τὴν ἐπιδερμίδα ἀπὸ τοῦ ὅστου δὲν χωρίζει οὐδεμία τολμηρὰ προεξοχὴ μύος, ὅτι τὰ νεῦρα κατήντησαν κλωσταὶ ἐπικίνδυνοι νὰ διαρραγῶσιν εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐντασιν, καὶ ἀπορεῖτε ὅταν ἀνακαλύπτετε ὅτι ὑπὸ τὸ εὐθραυστον καὶ λεπτοφυῆς αὐτὸ περίβλημα ὑπολανθάνει ῥώμη Κουταλιανοῦ καὶ ἰσχύς Θεοδώρου Γεωργίου, ὅτι αἱ ἰγνύες εἶνε σιδηραῖ, ὅτι τὸ στέρνον δύναται ν' ἀνθέξη εἰς τὴν μεγαλειέταν πῆσιν καὶ ὅτι ἡ πυγμὴ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κρανιοθραύστῃς.

Τίς θὰ ἐπίστευε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι ὁ τὴν ἀπόλυτον ἀκινήσιαν ὡς τὸ κάλλιστον τῶν ὄσων ἔχει νὰ κἀμῃ πρεσβεύων ἰνδὸς φακίρης, ὁ βραχμῶν ὁ ἀναμένων ἐν διαρκεί τοῦ στερεώματος θεωρῶν ὅπως ἡ ἐξ ὕψους πρόνοια τῷ δείξει τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν τῶν ναῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐξηπλωμένος μουσουλμάνος ἐπαίτης, ὃν καὶ ἂν πατήσῃ καὶ ἂν λακτίσῃ καὶ ἂν συντρίψῃ τις δὲν μετασαλεύει, τῶν ὁποίων τὰς ἰδέας καὶ τὰς στάσεις ἐφαίνεται ὀριστικῶς ἀποφασίσασα νὰ μιμηθῇ ἡ κυβέρνησις, θὰ ἐξετινάσσειτο αἰφνης τὸσον βιαίως τοῦ ληθάργου του καὶ θὰ συνεκίνηε ὡς δι' ἡλεκτρισμοῦ καὶ ὄλον τὸ ἔθνος ἐκπληκτον; Ἡ πρόσκλησις τῆς ἐφεδρείας ἤρκει πληρέστατα πρὸς τοῦτο· ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθη κἀν εἰς αὐτὴν, καὶ ἡ συγκλήσις τῆς βουλῆς ἤλθε νὰ ἐμβάλῃ εἰς νέαν ταραχὴν τὰ πνεύματα καὶ εἰς νέαν δοκιμασίαν τὰς ψυχὰς. Τί τὴν θέλει ὅπου τὴν ἔφερε; Τί σχέσιον ἔχουν πρὸς ἄλληλα τὰ δύο μέτρα; Ὅσῳ προσεγγίζει ἡμᾶς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐνεργείας τὸ πρῶτον, τόσῳ δὲν μᾶς ἀπομακρύνει τὸ δεύτερον; Μήπως τὸ κἀμνει διὰ νὰ πέσῃ; Θὰ γείνη (τὸ αἰώνιον ἐκεῖνο κατηραμένον ἐρώτημα τὸ ὅποιον τόσον καιρὸν εἶχομεν εὐτυχῶς παύσῃ νὰ ἀκούωμεν) θὰ γείνη ἄρ' γε ἀπαρτία; Θὰ τὸν πολεμήσῃ ὁ Τρικούπης; Θὰ τὸν ὑποστηρίξῃ ὁ Σωτηρόπουλος; Θὰ διαρκέσῃ τάχα πολὺ ἡ σύνοδος;

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἐννοεῖται ὅτι πάντες τὰ προβάλουσιν, οὐδεὶς ὅμως ἀπαντᾷ, ἡμιστὰ δὲ πάντων ἡ κυβέρνησις, μέγας Ἀρποκράτης πεφιμωμένος τὸ στόμα διὰ τῶν ἰδίων του δακτύλων. Τί ἀνάγκην ἔχει αὐτὴ νὰ διδῇ τὴν ἐξήγησιν τῶν μυστηρίων τῆς; Προτιήτερα τὴν κατηγοροῦν ἀδιακόπως ὅτι ὠμίλει πολὺ καὶ ἔπραττεν ὀλίγον εἰς ἀντεκδίκησιν καὶ αὐτὴ τὴν πρᾶττει, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου, καὶ ἐλάχιστα λέγει περὶ τῶν πράξεών τῆς, συγχύζουσα τοὺς εὐαίσθητους, ἐξοργίζουσα τοὺς εὐεξάπτους, διακόπτουσα τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν σκεπτικῶν καὶ ταρασσουσα ἐν γένει τὴν μεγάλην αὐτὴν νευρικὴν, ἥτις καλεῖται κοινὴ γνώμη. Οἱ δὲ μεμνημένοι λέγουσιν ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ *boite à surprises*

περικλείει πολλὰς ἄλλας ἀκόμη ἐκπληξίσεις: ἐκποίησιν μοναστηριακῶν κτημάτων, καταναγκαστικὸν δάνειον, αὐξήσιν τοῦ ὀρίου τῶν στρατευσίμων ἡλικιῶν, πρόσκλησιν ὑπολειπομένων σειρῶν ἐφεδρείας, συγκλήσιν ἐθνοφρουρᾶς, καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα.

Τόσῳ τὸ καλλίτερον! Ἀπαξ εἰσελθούσα εἰς τὴν ὁδὸν τῶν προσκλήσεων καὶ τῶν συγκλήσεων, ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θὰ παύσῃ πλέον τὰς παρακλήσεις, τὰς ἐγγλίσεις καὶ τὰς ἀντεγκλήσεις, καὶ θὰ κατορθώσῃ ἴσως νὰ φθάσῃ καὶ εἰς μίαν λύσιν.

Κρέικ

ΑΣΜΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὡς πότε, παλληκάρια, νὰ ζῶμεν στὰ στενὰ
καὶ ὁ Θωδωρῆς νὰ χόσῃ καὶ νὰ μᾶς τρῶνῃ;
ἢ μέραις νὰ διαβαίνουρ μετῆς παραγγελαῖς
καὶ ἐμεῖς νὰ ζνοῦμε πάντα τῆς ἀδελταῖς μας κουλταῖς;

Νὰ τρέξῃ νὰ σ' ἀρπάξῃ καθένας σταυρωτῆς
ἐκεῖ ὅπου ρεμβάζεις, ἐκεῖ ποῦ περπατεῖς,
καὶ ἐκεῖναις ἢ τρομπέταις μετ' ἄλυσσας νὰ κτυποῦν
καὶ ρύκτα καὶ ἡμέρα ταυτῆς νὰ τρυποῦν;

Ν' ἀκοῦς προσκλήσεις νέας ὀκτῶ ἡλικιῶν,
ὡς ποῦ νὰ μᾶς ἀλλάξουν καὶ πίστιν καὶ θεόν;
Κάλλιο σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακὴ,
παρ' ἕξη μῆνες τώρα φωτιὰ εἰρηνική.

Σουρῆ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ἐνῶ τὸ ἔθνος πάνοπλον ἐτοιμάζεται νὰ ριφθῇ εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα, δι' οὗ μέλλει ἴσως νὰ κριθῇ ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐνῶ προσπαθεῖτε νὰ ἐφελευσῆτε τὰς συμπαθείας τῶν λαῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης διακηρύσσοντες ὅτι ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶνε ἀγὼν τοῦ δικαίου κατὰ τῆς ἀυθαιρεσίας, ἀγὼν τοῦ φιλανθρώπου πολιτισμοῦ κατὰ τῆς σκικαῖς βαρβαρότητος, ἐντούτοις ταυτοχρόνως ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ καθ' ἡμετέραν διαταγὴν ἢ τοῦλάχιστον καθ' ἡμετέραν ἀνοχὴν ἐτελέσθη ἐγκλημα ἀποτρόπαιον, ὀλεθρὸς θηριώδης, ἀνήκουστος. Ὑπείκοντες τέλος εἰς τὸν κ. Δούννην, ἐκηρύξατε τὸν πόλεμον... καθ' ἡμῶν. Ὁ κ. διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ἐκλαβὼν καὶ ἐρμηνεύσας κατὰ γράμμα τὴν εἰς τὰ πατριωτικὰ θούρια συγχάκις ἀπαντῶσαν μεταφορικὴν ἔκφρασιν: ἀνὰ ἐξοντώσωμεν τοὺς ἀπίστους, τὰ σκυλιά! ἐπεχείρησε πράγματι τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἡμετέρου γένους. Ἐν μῆξ νυκτὶ καὶ μόνῃ (ἀντιστάσεως μὴ οὐσης) ἐθανατώθησαν καὶ εὐρέθησαν νεκροὶ τὴν πρωῒαν ὀγδοήκοντα κύνας, ὧν τινες μάλιστα ἔμειναν ἄταφοι ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὴν θέσιν, ἐν ἣ μαρτυρικῶς ἔπεσον. Καὶ ἠκούσθη θρήνος καὶ ὄδυρμός εἰς ὄλην τὴν ἡμετέραν κυνότητα καὶ ἔμειναν σκύλαι χῆραι καὶ σκύλακες ὄρφανοί. Καὶ δὲν ἠκούσθη μία κἀν

κραυγὴ ἀγανακτήσεως καὶ διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἀθεμιτοῦργίας τῆς νέας ταύτης νυκτὸς τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου. Μολοντί δὲ ὁ ὀλεθρὸς ἐγένετο διὰ τοῦ δηλητηριασμένου βόλου, κατὰ προηγούμενον ἀπαλαιὸν ὄρον συμφωνηθέντα μετὰ τοῦ κ. Κατσανδρῆ καὶ τῆς Νέας Ἐφημερίδος, οὐχ ἦ-τρον δὲν ἐξηγέρθη οὐδ' αὐτὸς ὁ βουλευτῆς Βόλου κ. Φιλάρετος νὰ καταγγείλῃ τὴν δολοφονίαν πρᾶξιν καὶ δὲν ἠδύκησεν οὐδ' αὐτὸς ὁ Χρόνος Ἀθηῶν νὰ δημοσιεύσῃ «κυνόκτονους ἀποκαλύψεις». Κατηραμένη ἔστω ἡ 7η Ἀπριλίου, ἥτις ἀπεστέρησε καὶ ἡμᾶς τοῦ μόνου προστάτου καὶ φυσικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ γένους μας ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ πρῶτον βουλευτοῦ Μείσης κ. Σταμούλη!

Καὶ ἔλα ταῦτα διατί; διότι ἐν μικρὸν αὐθαδὲς καὶ ἀχάριστον κυνᾶριον προσβλήθην ὑπὸ λύσσης ἐδήξε δύο κυρίας! Λυπούμεθα διὰ τὸ πάθημα τῶν ἀξιοτιμῶν κυριῶν, ἀλλ' εἶνε δίκαιον νὰ καταδιωχθῇ διὰ τοῦτο ὄλον τὸ γένος μας ἀδιακρίτως φύλου, ἡλικίας, χρώματος, ἔξων. κυριακῆς περιωπῆς καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων; Εἶνε δίκαιον διότι ἔπαισαν εἰς ἐξ ἡμῶν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἢ παρ' ἡμῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐν χρήσει ἀπάνθρωπος — δηλαδὴ ἀπόσκυλος — παροιμία: «ἀσπρος σκύλος, μαῦρος σκύλος»; Καὶ ἀπὸ πότε, παρακαλοῦμεν, ἠρχίσασθε νὰ αἰσθάνησθε τόσον φόβον πρὸς τὴν λύσσαν, ἀφοῦ αὕτη εἶνε νόσημα κοινότατον, ἐνδημικόν, αὐτόχθον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, διέπον τὴν πολιτικὴν, τὴν δημοσιογραφίαν, τὴν φιλολογίαν, τὰς ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεις, τὰς συνεδριάσεις τῶν Συλλόγων κλπ. κλπ.; Δὲν λέγεται καὶ δὲν γράφετε συνηθέστατα ὅτι ἡ δεινὰ συζήτησις «διεξήχθη μετὰ λύσσης» ὅτι τὸ δεινὰ ἄρθρον ἢ ἡ δεινὰ ἀγόρευσις ἦτο «δηκτικωτάτη»; Τοῦτο δὲ εἶνε μάλιστα τὸ κωμικώτατον ὅτι ὁ παράδοξος οὗτος καὶ ἀδικαιολόγητος πρὸς τὴν λύσσαν φόβος λαμβάνει τοιαύτας διαστάσεις ἀκριβῶς τῶρα ὅτε ἀνεφάνη ὁ Παστέρ, ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς τὸν ἀποκαλεῖτε, ὅστις θεραπεύει εὐχερῶς ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ἐντὸς ἐνὸς Παστέρ-ἡμῶν πάντα λυσσῶντα, τῶρα ὅτε καταντᾷ σχεδὸν εὐτύχημα νὰ δηχθῇ τις ὑπὸ κυνὸς λυσσῶντος διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἰδῇ τοὺς Παρισίους μεταβαίνων ἀμέσως ἐκεῖ χάριν θεραπείας!

Διατί ὁ τόσος καταδιωγμὸς ἐναντίον μας; Δὲν θέλομεν ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ νὰ ἐπιδειξώμεν τὰς περιγαιμνὰς μας, ἀλλ' εἶνε βέβαιον καὶ πανθομολογούμενον ὅτι ἐνῶ ὑπερχομεν κατὰ τὴν νοημοσύνην πολλῶν ὀψηγητῶν, πολλῶν διδασκτόρων, πολλῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων, τηροῦμεν μᾶλλον εὐόρκως τὸ καθήκον μας ἀπὸ τοὺς δεκαεσιχιλίους φυγοστράτους οἵτινες μένουσιν ἀκαταδίωκτοι καὶ φυλάττομεν πιστότερον τὴν περιουσίαν τῶν κυριῶν μας ἀφ' ὅ,τι φυλάττομεν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους οἱ ταμίαι καὶ οἱ τελῶναι. Ἐὰν τοῦλάχιστον τὸ μέτρον ἦτο γενικόν καὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀποσόβησιν παντὸς ἀπὸ τῆς λύσσης κινδύνου, ἐὰν ἐξεδίδετο βασιλικὸν διάταγμα καὶ ὅχι ἀπλῆ αὐθαίρετος εἰδοποίησις τοῦ κ. Κατσανδρῆ, τότε θὰ ὑπεμένομεν ἴσως τὸ κοινὸν δυστύχημα, ἀναφωνούντες: Βασιλικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιά δεμένα! Ἀλλ' ὁ μεροληπιτικὸς καθ' ἡμῶν διωγμὸς ἐξ ἰδιοτροπίας τῆς ἀστυνομίας — ἥτις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, διατηρεῖ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἀνενόητων ἕνα κακοηθέστατον ὀμόφυλόν μας, τὸν Φάουστ τοῦ κ. Κολοκοτρώνη — εἶνε τι ἀνυπόφορον. Φοβείσθε τὴν λύσσαν καὶ ὅμως προσκαλεῖτε τὴν Βουλὴν εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ὑπ' αὐτὴν τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀρχομένου ἔαρος καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ δώσῃτε εἰς αὐτοὺς ἀποζημίωσιν. Θέλετε νὰ θέσῃτε φίμωτρον εἰς ἡμᾶς ὅχι ὅμως καὶ εἰς τοὺς δημοσιογράφους, οἵτινες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας κατελήφθησαν ὑπὸ φρενιτίδος!

Ζητοῦμεν λοιπὸν νὰ ἐπέλθῃ διόρθωσις ταχεῖα εἰς τὸ κα-

κόν. Ἄν δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δικαία ἡμῶν διαμαρτυρήσις, μετὰ λύπης δηλοῦμεν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅτι θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ καταφύγωμεν εἰς μέτρα βιαιότερα. Πεντήκοντα ἐξ ἡμῶν μανδρόσκυλα καὶ χασαπόσκυλα ἔχουσιν ἀπόφασιν ἀμετάτρεπτον νὰ διενεργήσῃσι διαδήλωσιν, ἀφοῦ εἰσελθῶσι πρότερον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νέας Ἐφημερίδος καὶ καταστρέψωσι πᾶν τὸ προστυχόν. Σεῖς οἱ ἀγωνισθέντες καὶ ἐτοιμοὶ ν' ἀγωνισθῆτε ἐκ νέου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, δὲν πρέπει ν' ἀρνήσθε ταύτην εἰς ἡμᾶς. Ὅχι πλέον βόλους δολοφόνους, ὅχι πλέον φίμωτρα, ὅχι πλέον ἀλύσεις αἰτινες εἶνε βαρεῖαι, ἀνυπόφοροι διότι φεῦ! παρήλθεν ἡ εὐδαίμων ἐποχὴ καθ' ἣν ἔδενον τοὺς σκύλους μετὰ τὰ λουκάνικα. Θέλομεν τὴν ἐλευθερίαν μας! Ἐπειδὴ ὅμως γινώσκουμεν ὅτι ἡ πατρις διατελεῖ εἰς κρίσιμον οικονομικὴν θέσιν καὶ ἐπειδὴ θέλομεν νὰ φανώμεν καὶ κατὰ τὴν φιλοπατριαν ἀνώτεροι τῶν διπόδων οἵτινες οὐδὲ τὸ πέμπτον τοῦ πατριωτικοῦ δανείου ἐκάλυψαν διὰ τῶν ἐγγραφῶν των, δηλοῦμεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐβλέπομεν ἀντικαθιστάμενα πάντα τ' ἀνωτέρω βάρβαρα καθ' ἡμῶν μέτρα διὰ τοῦ φόρου, ὡς εἴθισται εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη. Ὁ ἐπὶ τῶν κυνῶν φόρος, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς θ' ἀποφέρῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ποσὸν ἐτήσιον οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, ἀφ' ἑτέρου θὰ συντελέσῃ ὅσον οὐδὲν ἄλλο μέτρον εἰς τὴν παρακώλυσιν τοῦ ἐπικινδύνου πολλαπλασιασμοῦ ἡμῶν, διότι τότε ὁ δεσπότης ἐκάστου ἐξ ἡμῶν θ' ἀποφασίσῃ νὰ ὑποστῇ τὴν χρηματικὴν θυσίαν ἐὰν ὁ κύων του εἶναι ἀξίος αὐτῆς χάρις εἰς τὰ προσόντα του· ἐπομένως οἱ ἀδέσποτοι, οἱ ἀνίκανοι, οἱ ἀνάξιοι καὶ ἐξηχρησμένοι θ' ἀφεθῶσιν εἰς τὴν τύχην των.

Πεποιθήμεν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις ἥτις προίσταται τῶν κοινῶν ἐπομένως καὶ τῶν κυνῶν θέλει λάβει ὑπὸ σοβαρὰν μελέτην τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ταύτην

ὑποσημειούμεθα

Ἐντολῇ 250 κυνῶν

Μαυροῦ Τάτου

Εἰς τὴν 25 Μαρτίου

Ὡ ἐορτὴ μας ἐθνική, ποῦρχεσαι κάθε χρόνο
Μετ' ὧν δαφνῶν σου τὸ σωρὸ νὰ μᾶς μοσχομυρίσης,
Ἐφέτος θάνη πῶ καλὰ, ἐγὼ σὲ βεβαίονω,
Ἄπὸ ἐκεῖ ποῦ ἔρχεσαι ὀπίσω νὰ γυρίσης.

Μέσα 'ς τοῦ χρόνου τὸ βαθὺ καὶ ἀτέλειωτο ποτάμι
Κυλίσου ἀπαρατήρητη, σῦσου ἀπ' τὸ καλενδᾶρι!...
Ἡ τόση, τόση δόξα σου μᾶς ἔγεινε χαράμι,
Καὶ... ἔρχεσαι χωρὶς ζωὴ καὶ φεύγεις δίχως χάρι!

Παρὰ νὰ σὲ γιορτάζουμε γελῆσα, ντροπιασμένα,
Κάλλιο νὰ λείψῃς ἀπὸ μᾶς, νὰ λείψουμ' ἀπὸ σένα!

Ἀξενόσια

Ο ΠΑΣΤΕΡ

Ἄρῳ ἡ λύσσα εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν δικταζὴν καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς Βουλῆς — συμπτῶσις παραδοξοφανῆς ὄχι ὁμῶς καὶ τυχαία — ἀπασχολεῖ ὅλων τὰ πνεύματα, καλὸν ἐνομίσαμεν ἀντὶ παντός ἄλλου νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ κλεινοῦ Παστέρ, τοῦ ἐξόχου Γάλλου ἐπιστήμονος, τοῦ ἀρρήκτως συνδέσαντος τὸ ὄνομά του μετὰ τῆς νόσου ταύτης καὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν γινώσκουσιν ἐκ τῶν ἀφθόνως κατ' αὐτὰς δημοσιευθέντων ἐν ταῖς ἐφημερίαις διὰ ποίας ἐπιμονῆς θαυμαστῆς καὶ διὰ τίνων ἀτρώτων κόπων καὶ ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων κατώρθωσεν ὁ μέγας Γάλλος, ὡς δικαίως ἐπαιρόμενοι ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν οἱ συμπολίται του, νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ἀλανθάστου μεθόδου θεραπείας τῆς φοβερᾶς καὶ τέως ἀθεραπέυτου νομιζομένης νόσου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀθανάτου ἐφευρέτου τῆς δαμαλίδος Ἴέννερ οὐδέποτε ἴσως ἐπηκολούθησε μεγαλειότερος καὶ πολυτιμότερος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐπιστημονικὸς θρίαμβος. Τὸ σπουδαστήριον τοῦ Παστέρ ἐγένετο τὸ προσκυνητήριον τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀπὸ περᾶτων τῆς οἰκουμένης συρρέουσιν εἰς αὐτὸ οἱ ὑπὸ λυσσῶντων ζῶων δηχθέντες, πρόχειρον εὐρίσκοντες αὐτῶν καὶ ἀνώδυνον θεραπείαν. Εἰς τὸν Παστέρ κατέφυγον ἀναχωρήσαντα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ τινὰ ἀξιοτίμα μέλη τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἅτινα ἐπαθον ἐκ παραπλησίου δυστυχήματος, αὐ ἐνεκα ἡγέρθη τόσος θόρυβος καὶ προεκλήθησαν αὐστηρότατα κατὰ τῶν κυνῶν μέτρα.

Αἱ πλείοσαι τῶν κυβερνήσεων ἐπεφόρτισαν ἤδη εἰδικούς ἐπιστήμονας ἵνα μεταδώσιν εἰς Παρισίους καὶ σπουδάσωσι τὴν θεραπευτικὴν μέθοδον τοῦ Παστέρ. Τῇ προθύμῳ καθολῇ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀπανταχοῦ ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων, μέλλει νὰ ἐγερθῇ ἐν Παρισίοις διεθνὲς θεραπευτήριον τῶν λυσσῶντων, μετ' εὐχαρι-

στήσεως δὲ μεγάλῃς ἐγνώσθῃ ὅτι καὶ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον δὲν ὑστέρησε κατὰ τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἔρανον προσεγγικὸν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου δεκαχισθίλιας δραχμᾶς.

Ὁ Παστέρ εἶνε ἤδη μᾶλλον πρεσβύτερος, γεννηθεὶς τὸ 1822. Ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881, διαδεχόμενος τὸν ἀποβιώσαντα διχτημὸν φιλόλογον Λιττρέ. Ἄλλὰ δὲν εἶνε αὕτη ἡ μόνη τιμὴ ἡ ἀποδοθεῖσα ὑπὸ τῶν ὁμοεθνῶν του, οἵτινες τοσοῦτον μᾶλλον θαυμάζουσιν αὐτὸν ὅσον διὰ μόνῃς τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς φιλοπονίας του προήχθη εἰς τοιοῦτον ἐπισημότητος σημεῖον. Ὅτε πρό τινων ἡμερῶν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ μιᾶς τῶν πρώτων του ἀνακαλύψεων παρετέθη γεῦμα ἐπίσημον εἰς τὸν Παστέρ, συγχινητικὸν καὶ ὑψηλὸν ἅμα παρεῖχε θέαμα αὐτὸς φέρων τὴν ταινίαν τοῦ Μεγалоσταύρου τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν πατέρα του πολὺν ἀρελῆ χωρικὸν καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸν υἱὸν του γραμματέα τῆς ἐν Ῥώμῃ πρεσβείας.

Εἰς τοὺς βουλευτάς

Ἄν τῆς πατρίδος τὸ καλὸν εἶνε φροντίς σας μόνῃ,
Ἐνῷ τριγύρω φοβερὰ ἡ λύσσα μᾶς κυκλόνει,
Μὴ πρὸς θεοῦ συνέλθετε, τοῦ ἔθνους μας πατέρες,
Χωρὶς νὰ φέρετ' ὄλοι σας στὸ στόμα μουζελιέραις.

Kallis

ΑΝΤΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ζήτημα εἶνε ἡ λύσσα. Τὸ νόσημα διεδόθη ἐκ μακροῦ τινος περὶ σκύλων διαφόρου τῆς Ν. Ἐφημερίδος, ἐξαιρετικῶς δὲ ὅλως μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς καταπολέμησιν αὐτοῦ. Τὰ μέτρα ταῦτα λέγεται καὶ ἐγράφη ὅτι συνίστανται εἰς τὸν δηλητηριασμόν τῶν ἀδεσπότην κυνῶν δι' ἀρσενικοῦ· καθ' ἃς ὁμως ἡμεῖς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίες ἡ ἀστυνομία ἀρκεῖται ρίπτουσα αὐτοῖς τεμάχια φύλλων τῆς Ν. Ἐφημερίδος, ὅπερ τοῖς ἐπιφέρει, ἀφοῦ τὰ φάγωσιν, ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Τὸ δὲ περιέργον καὶ μᾶλλον ἀνησυχαστικὸν εἶναι ὅτι ταῦτα συμβαίνουν ἀκριβῶς ἐν ἡ ἐποχῇ ἀφικνοῦνται οἱ βουλευταί. Ἡ συνάντησις τῶν δύο τούτων ἐξίσου ἐπιφόβων εἰδῶν ζῶων ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν δὲν προῦρισταί ἀναμφιβόλως νὰ καταστήσῃ τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ διαμονὴν ἥττον ἐπικίνδυνον.

Κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θὰ πολέμησῃ ἐπὶ τέλους τὴν κυβέρνησιν. Ἀγνοεῖται ὁμως μέχρι τοῦδε ἂν ἡ ἐφεδρεία τῶν φίλων του θ' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν, ὅσον θὰ τὸ ἐπραττεν ἄλλοτε προθύμως, φοβουμένη τὰς συνεπειὰς ἀμφιβόλου ἐγχειρήματος καὶ τρέμουσα τὴν ἐπὶ περισσώτερον χρόνον ἔλλειψιν ἐπισιτισμοῦ.

ὑποθέτομεν ὅτι πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀγγελίαν θὰ σχετίζε-ται ἡ εἰδησις, ἣν ἐδημοσίευσεν προχθὲς ἡ Ν. Ἐφημερίς ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετέβη καὶ εἰργάσθη ἐπὶ ὥρας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου.

Καὶ φαντασθῆτε τί θὰ εἶνε ὑπὸ ἐποψὴν λόγων καὶ λίμας ἡ σύνοδος αὐτή, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦδε προαγγέλλεται ὅτι κατ' αὐτὴν θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κ... Βουλπιώτης!!

ὑποθέτομεν ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λύσσαν καὶ τοὺς ἀδεσπότης κύνας ἡ ἐν ἐφημερίσιν ἀναγραφείσα τελευταῖον πρότασις περὶ κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Ἄλλ' ὅπωςδὴ ποτε εὐρέθη ἐπὶ τέλους μία στερεότυπος ἐπίκλησις διὰ τὰς ἐπικεφαλίδας τῶν μεγάλων ἐφημερίδων μας, ἀντίζηλος τῆς τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν, καὶ ἃς τὴν πάρη ὅποιος θέλει: **Κηρύξτε τὸν στρατιωτικὸν νόμον!**

Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων μέτρων ἅτινα προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν βουλὴν λέγουσιν ὅτι ὑπάρχει καὶ νομοσχέδιον καταναγκαστικοῦ δανείου. Μετὰ τὴν ἐπιψηχισιν τούτου μανθάνομεν ὅτι θὰ ἔχῃ ἔτοιμον ὅπως ὑποβάλῃ καὶ ἄλλο περὶ νομιμοποιήσεως τοῦ δικαιοῦματος τῆς ληστεύσεως τῶν ἰδιωτῶν παρὰ τοῦ δημοσίου.

Ἡ 25 Μαρτίου ἔφθασεν ὅπως μᾶς ὑπεθυμίσῃ ὅτι εἶχε ταχθῇ ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν μας ὡς τελευταῖον ὄριον ἐνεργείας. Ἡ ἐνεργεία αὕτη ἐπῆλθεν, ἐκδηλωθεῖσα εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς βουλῆς, ἡ δὲ ὁσφρησις τῶν τιμῶν ἀνθρώπων πολὺ ὑποφέρει ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων αὐτῆς.

Τοσαύτη εἶνε ἡ οἰκειότης ἡ μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν οὐρικῶν παρὰ τὰ σύνορα προφυλακῶν ἐπικρατοῦσα ὥστε,

ὡς διηγούνται μάρτυρες αὐτήκοοι, οἱ ἡμέτεροι καθήμενοι ἐν-τεῦθεν τῆς γραμμῆς λέγουσι πρὸς ἐκείνους σχεδὸν καθ' ἐξέστην ὅτι **θὰ τοὺς κρεμάσουν τὸν γενεκέ.** Παράδοξος ἐπιρροή τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ πνεύματος, κατορθώσασα νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ὄψιν καὶ χαρακτῆρα ἐκλογῶν!

Ἄν καὶ ἡ διαφορὰ δὲν εἶνε ὅσον φαίνεται μεγάλη, ἀφοῦ παρ' ἡμῖν ἐκλογαὶ ἰσοδυναμοῦσι πρὸς... ἐμφύλιον πόλεμον.

Ὁ Ἀπαίσιος Ὅρος τῶν Ἐθροκτόνων Ἀποκαλύφωσιν, ὁ ἐπὶ τοσοῦτον ἀπασχολήσας τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, ἐτελείωσεν τέλος πάντων. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐγέννησεν μὲν.

Καὶ μία θαυμασία εἰδοποίησις ἐκ τῆς Ὁρας: «Εἰς τὸ ὄπωροπωλεῖον Δ. Τόμπρα ἀπέναντι Μπαλάνου καὶ Ζαχαράτου πωλοῦνται

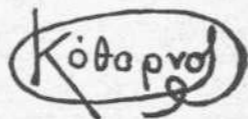
ΚΑΝΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ.

ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΘΗΛΥΓΚΑ

Τιμαὶ συγκραταταίκαί.»

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀστυνομία θὰ σπεύσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σωματεμπορίαν ταύτην.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ

Ἀθῆναι μὴν Μαρτίω 1886.

Ἀγαπητῆ μου ἀδελφῆ,

Ἀποθέτω τὴν παροῦσάν μου ἐπὶ τῶν πτερυγῶν ἐνός καλοῦ γερανοῦ ἐπιστρέφοντας αὐτόσε ἕνεκα οἰκογενειακῶν λόγων καὶ συγκρατανεύσαντος νὰ τὴν παραλάβῃ. Σοὶ ἀναγγέλλω ἐν πρώτοις τὴν αἰσὶν ἀφιζὴν μας καὶ τὸ εὐχάριστον τῆς υγείας μου. Αἱ ἐφημερίδες κατὰ τὸ σύνθηδες, ἂν καὶ ὑπέροπε ἐφέτος προκατελημμένοι ἕνεκα τῶν πολεμικῶν πραγμάτων, ἐχαιρέτισαν περιχαρεῖς τὴν ἀφιζὴν μας διὰ πινακίδων, χρο-νικῶν, διαφόρων, πάντων μεστῶν ἐπιθέτων κολακευτικῶ-των, ὄχι ὁμως εὐτυχῶς καὶ διὰ ποιημάτων, διότι ὁ συρμὸς τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐμμέτρων χαιρετισμῶν, ὁ ἀπὸ τῆς ἀρχαιό-τητος ἐπικρατῶν παρῆλθεν ἤδη πρὸ πολλοῦ. Ἐξαιρετικῶς ἐφέτος μᾶς ἐξέλαβον ὡς οἰωνοὺς καὶ καλοὺς οἰωνοὺς διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. Εἶθε!

Ἡ φύσις εἶνε πάντοτε ὠραία εἰς αὐτὴν τὴν εὐλογητὴν χώραν. Τὸ στέγαμα τοῦ οὐρανοῦ ἀπλοῦται ἰλαρόν, κυαναυγὲς καὶ ὅσον προσεγγίζει ἡ καλὴ ἐποχῇ, τόσον τὸ χρῶμα του καθί-σταται γλυκύτερον καὶ διαφανέστερον. Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει μεγαλοπρεπῆς ἀπὸ τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ ἅμα αἱ χρυσαὶ του ἀκτίνες σκορπισθῶσι, ἀρχίζει νὰ διαλύηται ἡ ἐπὶ τοῦ ἐλαιῶ-νος καὶ τῆς πεδιάδος ἐπικαθημένη λεπτὴ ὀμίχλη καὶ ἀκτι-νοβολοῦσιν αἱ ἐπὶ τῶν φύλλων ρανίδες τῆς δρόσου. Καὶ ὅταν πάλιν δῦῃ ἐκεῖ, ὅπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνῶ μαρμαίρει μακρὰν ὁ Σαρωνικὸς καὶ ἡ μάζα τῶν ὀρέων καθίσταται βαθ-μηδὸν σκιερωτέρα, ὅτε τὸ κροκῶδες καὶ τὸ θύσινον καὶ τὸ ἰάνθινον συγκεράννυνται ἀποτελοῦντα σύνολον ἀκατονόμα-στον ἐξαισίον αἰγλης, εὐφρόσυνον καὶ παραδείσειον αἰσθημα γλυκυθυμίας καὶ γαλήνης πληροῖ τὴν ψυχὴν. Ἡ ἄνοιξις πλη-σιάζει γοργῶ τῷ ποδί· τὸν χλοερὸν τάπητα τῶν σπαρτῶν

στολιζοῦσι τὰ κίτρινα τοῦ Μαρτίου ἄνθη, οἱ αἰδήμονες μή-κωνες, τ' ἀθῶα λευκάνθεμα. Εἰς τοὺς κήπους θάλλουσιν ἤδη ὑπερήφανα τὰ ἴα καὶ οἱ ὑάκινθοι καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς ἐπιπλα-νᾶται ἄβρὸν τὸ λεπτὸν ἄρωμα τῶν ὑπὸ τὰς βοτάνας μετριο-φρόνως κεκρυμμένων μυριοχρῶων τῆς ἐξαγῆς ἀνθέων. Ἡ ροδῆ ὡς φιλάρεσκος νεάνις ἀνυπομονεῖ πότε νὰ ἐπιδείξῃ τοὺς κάλυκας τῆς. Τῶν δένδρων οἱ κλώνοι ἐξογκοῦνται ὑπὸ πλη-θώρας χυμοῦ ζωογόνου καὶ ἐὰν ἡ εὐδία ἐξακολουθήσῃ, τα-χέως διὰ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος θὰ ὀριμάσῃσι τὰ εὐχυμα κεράσια καὶ τὰ ὄξυνωπὰ μέσιλα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ παροι-μιώδης διὰ τὴν ἀστασίαν τοῦ Μάρτιος ἐξῴθει ἐνίοτε ἀπὸ τοῦ βορρᾶ μούρας νεφέλας καὶ ἀσμενίζεται νὰ κίχνη τὸς εἰς τὰ ἐαρινῶν θάλπος συνεθισσαντας ἀνθρώπους νὰ τρέμωσιν αἰ-φνης ἐκ τοῦ ψύχους. Ἄλλὰ τὸ κράτος τοῦ κακοτρόπου αὐτοῦ μνηὸς μικρὸν ἀκόμη θὰ διαρκῆσῃ καὶ ἡ ἀφευκτος τῆς ἀνοι-ξεως βασιλεία θὰ ματαιώσῃ τὰ ἐπιβόλα σχέδιά του. Οἱ φλύαροι κόσσοφοι ἤδη διελάλησαν τὴν ἀλλαγὴν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· τὴν πραινυόουσιν οἱ μνηῆρες κόκκυγες καὶ μία φίλη μου ἀηδὼν μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν σκο-πέυει ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐσπερινὰς μελωδίας τῆς ἐντὸς τοῦ βαθυ-σίου ἄλσους τοῦ βασιλικῆς κήπου.

Τὴν ὄψιν ὁμως τῆς πόλεως καὶ τῆς καιωνίας ἐν γένει εὐ-ρον πολὺ ἠλιωμένον ἀπὸ πέρυσιν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι φαί-νονται περιφρόντιδες· εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα ζωγραφεῖται θλί-ψις, ἀλγεινὴ πρᾶδοκία, μύχιος περὶ τῆς ἐπαύριον φόβος. Ἐλάχιστα ἀκούω ἤσματα· ὀλιγίστας βλέπω φαιδράς ἐκδρο-μάς. Τινὲς τῶν συντρόφων μας ἠναγκάσθησαν νὰ κτίσωσι νέας φωλεὰς, διότι ἡ στοὰ τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ Βαρθά-κειον καὶ ἄλλα τινὰ οἰκῆματα ἐν οἷς διῆλθεν ἐν εἰρήνῃ καὶ χαρμονῇ τὸ περυσινὸν θέρος, ἐφέτος εἶνε κατετλημένα ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀναθρέψωσι τοὺς νεοσσούς των με τὸν ἀλλαγαμὸν τόσων ἀνδρῶν καὶ με τὸν ἀκατάπαν-στον θόρυβον τῶν ὄπλων καὶ τῶν σαλπύγγων. Ἐγὼ μετὰ τοῦ συζύγου μου ἠτυχήσαμεν νὰ εὐρωμεν τὴν φωλεάν μας ἄθικτον ὑπὸ τὴν περυσινὴν φιλόξενον στέγην. Ἄλλ' ἡ ἀγαθὴ οἰκοδέσποινα, ἥτις πέρυσιν ἐξερχομένη εἰς τὸν ἐξώστην ἠκροᾶτο τόσον εὐχαρίστως τοῦ πρῶνου ἡμῶν τερετίσματος, ἐφέτος ἐμφανίζεται σπανίως καὶ ὀσάκις ἐξέρχεται, ἡ μορφή τῆς εἶνε τεθλιμμένη καὶ τὸ βλέμμα τῆς προσηλοῦται μετὰ πενθίμου ρέμβης εἰς τὸν ὀρίζοντα. Πολλάκις ἔτυχε νὰ τὴν ἴδω δα-κρύουσαν. Ἀναπολεῖ ἴσως τὸ μονογενὲς τῆς τέκνον ταλαιπω-ρούμενον ἐκεῖ κάτω εἰς τινὰ πόλιν τῆς νοσηρᾶς Θεσσαλίας, ὅπου ἡ θερμὴ τοῦ ἔτους ὥρα ζωογονεῖ τὰ φονικά τῶν ἐλῶν μιάσματα, καὶ ἡ φιλύποτος στοργὴ τῆς τὸ φαντάζεται ἴσως ἐκτάδην ἐπὶ τινος κλίνης νοσοκομείου!...

Τροφὴν ἐφέτος εὐρίσκομεν ἄφθονον· αἱ πολλαὶ βροχαὶ ἐπολ-λαπλασίασαν τοὺς σκώληκας καὶ τὰ ἔντομα, πρόσθεσ καὶ τὴν φοβερὰν ἀκαθαρσίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς πολλὰ τῆς πόλεως μέρη ἕνεκα τῆς ἀκηδίας τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἐκτάκτου στρα-τωνισμοῦ πολλῶν ἀνδρῶν εἰς διάφορα κέντρα καὶ θὰ ἐνοή-σης κἄλλιον τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν συστατικῶν τῆς τρο-φῆς μας. Εἶμῃθα εὐτυχέστεραι κατὰ τοῦτο τῶν ἀνθρώπων, διότι ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς δυσφορίας τοῦ τόπου, πολλοὺς βλέπω τοὺς ἀέργους, οἵτινες στερούμενοι ἐργασίας, περιέρ-χονται πειναλέοι με ζοφερόν καὶ ἀπέλπι ἦθος τὰς πλατείας καὶ τὰς ἀγυαίς. Διὰ πρώτην φοράν ἐφάνη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὸ οἰκτρὸν θέαμα οἰκογενειαρχῶν λιμωττόντων, ἀρπαζόντων δημοσίᾳ ἄρτους ἐκ τῶν ἐργαστηρίων τῶν ἀρτοπωλῶν πρὸς διατροφὴν ἑαυτῶν καὶ τῶν τέκνων των.

Ὡστε ἐνῶ ἡ φύσις πανηγυρίζει, ἡ πόλις καὶ οἱ ἄνθρωποι μελαγχολῶσιν. Ἐχουσιν ἀρκετοὺς λόγους ν' ἄχθωνται καὶ δὲν εἶνε δυστυχῶς ἀπίθανον ἡ μελαγχολία καὶ ἡ δυσφορία

των νὰ μετατραπῇ βραδύτερον εἰς πένθος καὶ εἰς ἀπόγνωσιν. Ἀναθάλλουσιν ἤδη τ' ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ, ὄχι ὁμως καὶ αἱ φυλλοροήσασαι ἐλπίδες τῶν ἀτυχῶν κατοικῶν τῆς χώρας ταύτης. Πέρυσιν κατὰ τὸν Μάρτιον ὅτε ἐπανηγυρίσθη ἡ ἐθνικὴ ἑορτῆ, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀφοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μᾶς ἐπτόησεν ὁ θόρυβος τῆς παρατάξεως, ὁ κυματισμὸς τῶν ση-μαιῶν καὶ αἱ ζητωκραυγαί, οὔτε τὴν νύκτα ἠδυνήθημεν νὰ ἡσυχάσωμεν ἕνεκα τοῦ ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας μεγάλου συλ-λαλητηρίου. Μᾶς ἀφύπνισεν εἰς τὰς φωλεὰς μας ἡ βροντώ-δης ἀπαγγελία ποιητοῦ κατακεραυνούντος διὰ φλογερῶν στρο-φῶν τοὺς ἀνθάδεις καὶ ἀγενεῖς Βουλγάρους. Ἄλλ' οἱ Βούλ-γαροι ἐφέτος εἶνε κύριοι τῆς Ἀνατολῆς, διότι ὅτε κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐγκατελείψωμεν τὰ κλίματα ταῦτα, αὐτοὶ μὲν ἐπολέμου ἀνδρείως, οἱ δ' Ἕλληνες ἐξηκολούθουν νὰ συνέρ-χωνται εἰς συλλαλητήρια. Διὰ τοῦτο σήμερον ὅλοι εἶνε ἀπο-γοητευμένοι καὶ περίφοβοι. Μία χελιδὼν περιφερομένη συνή-θως κατὰ τὴν συνοικίαν ἐνθα κατοικεῖ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, με διεβεβαίωσεν ὅτι εἶδεν αὐτὸν τυχαίως προχθὲς διὰ τοῦ παραθύρου καθήμεν· μόνον καὶ σκυθρωπὸν ἐντὸς τοῦ σπουδαστηρίου του καὶ τίλλοντα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ κινήματος ἀπελπισίας τὰς λευκάς του τρίχας. Πῶς θὰ ἐπε-θύμει καὶ αὐτὸς νὰ εἶχε πετὰ κατ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις! Ἄλλ' ἡ ὥρα ἐπιείγει· περαίνω λοιπὸν τὴν παρούσαν ὑπι-σχυομένη νὰ σοὶ ἀναγγεῖλω τὰ νεώτερα, ἂν παρουσιασθῇ καὶ ἄλλη εὐκαιρία. Ὑγιαίνει, ἀγαπητῆ μου!

Ἡ ἀδελφῆ σου ΧΕΛΙΔΩΝ

Καὶ διὰ τὴν ἀντιγραφήν,

ἡ Μελισσία

ΚΑΦ. ΖΟΥΝΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

- Λοιπὸν, καθὼς φαίνεται, ἡ Ρωσσία ἐτοιμάζεται νὰ κα-ταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν!
- Καὶ ἡ Αὐστρία τότε θὰ καταλάβῃ τὴν Σερβίαν.
- Καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ καταλάβῃ τὴν Κρήτην.
- Καὶ ἡ Ἰταλία βέβαια θὰ καταλάβῃ τὴν Τρίπολιν.
- Καὶ ἡμεῖς;...
- Ἡμεῖς, κατὰ τὸ σύνθηδες, δὲν θὰ καταλάβωμεν τίποτε!..

ΒΙΒΛΙΑ

Τὰ Καταστήματα 'Ανέστη, Κωνσταντινίδου εξακολουθούνα την νέαν επι-
 δωρθωμένην έκδοσιν της μεταφράσεως του Σαξπηρ υπό του κ. Δ. Βικέλα
 παρέχουσιν ημῖν τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐν κομῶν τεύχει τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ ΔΗΡ.
 Τὸ ὄψος καὶ ἡ γλῶσσα καὶ ἐν γένει ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐγένετο ἡ μεταγλώττι-
 σις αὐτῆ τοῦ μεγάλου τραγικοῦ ἐκρίθη πολλακίς καὶ ἐπανεκρίθη, ὥστε νὰ πε-
 ριττεῖται πᾶς λόγος ἡμῶν ἤδη περὶ τούτου. Σημειοῦμεν ἰσομένους μόνον ἀπλῶς
 ὅτι εὐχαρίστως διεξήλθομεν αὐτὴς τὸ μικρὸν τεύχος, ἐξ οὗ ἐπικαιροτάτην νο-
 μίζομεν τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ ἐξῆς τετραστίχου, ὅπερ ἀπαγγέλλει ὁ γελω-
 τοποιός, καὶ ὅπερ νομίζει τις ὅτι ἐγράφη ἐπίτηδες διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπί-
 γραμμα εἰς τὴν ἐποχὴν μας:

*Ἡ χρῆσθ' ἀφ' ἑσέος εἶνε τῶν τρελλῶν
 Ἐγείναι κ' οἱ φρόνιμοι κοῦτοι
 Καὶ κανεῖς δὲν ξέρει τί χορὸν κρατεῖ
 Καὶ σοῦ κἀμνον ὅλοι ἄλλα τῶν ἄλλῶν.*

Τὰ αὐτὰ ἀμερικανικὰ τὴν δραστηριότητα καταστήματα εξακολουθούνα καὶ
 τὴν ἄλλην μεγάλην αὐτῶν έκδοσιν τῆς ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΕΘΝΟΥΣ τοῦ
 Παπαρρηγοπούλου ἐδημοσίευσαν ἤδη τὸ Θ' καὶ Ι' φυλλάδιον ταύτης.

Καὶ ἐναμιλλῶς πρὸς αὐτὰ τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπάρτ νέαν ζοιὴν
 λαβὸν βιβλιοπωλεῖον Βλαμπεργ ἐδημοσίευσεν ἤδη καὶ αὐτὸ τὸ Ι' καὶ ΙΑ'
 φυλλάδιον τῆς περιφύρου ΕΛΛΑΔΟΣ τοῦ Φάλκε, μετὰ τῶν συνήθων καλλιτε-
 χνικωτάτων εἰκόνων τῆς καὶ τῆς ἐπιμελεστάτης τυπώσεώς τῆς.

Εἰς μᾶλλον ἐπίκαιρον στιγμὴν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔλθοισιν καὶ σήμερον ὅτε
 τόσος γίνεται λόγος περὶ τῶν ὑποδούλων χωρῶν μας αἰ τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπὶ
 τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν συνταχθεῖσαι ΟΔΟΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ Μα-
 κεδονίας, Ἡπείρου, Νέας ὀροθετικῆς γραμμῆς καὶ Θεσσαλίας τοῦ κ.
 Ν. Θ. Σχινᾶ, ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι καὶ οἱ ἀξίω-
 ματικοὶ μας ἐργάζονται ἐπὶ τέλους..... ὅταν τύχῃσι καλοί.

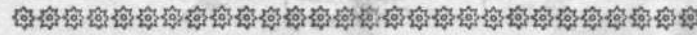
Ἡ ἑφεταῖν 25 Μαρτίου προκηρύσσεται ὅτι θέλει σημειωθῆ καὶ δι' ἄλλου
 ἐκτός τῶν συνήθων κατὰ τὸν ἑορτασμὸν αὐτῆς γεγονότων! Κατὰ τὴν ἡμέραν
 αὐτῆς θὰ ἐκδοθῶσι νέα καλὴν ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τοῦ φίλου
 ποιητοῦ κ. Δ. Κόκκου, ὃν παρέχουσιν ὅδε σημειώσεις: *Εἰς ἀποδημοῦσαν*
Ἐλπίδα, Στὰ Πύρρον (τὸ γυναικῶδες ματῆρον), Ὁ ἑλληνοκύριος στρατός,
Ἡ Βασιλοπούλα Ἀλεξάνδρα, ὁ εὐζώνος-εἰκὼν (ἀνέκδοτον), Ὁ Μ. αούλης,
Ἡ Ἑλληνοπούλα (ἀνέκδοτον), Ὁ Πετινός τοῦ Κανάρη καὶ Ὁ Τράγος τοῦ
Συντάγματος.

Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων καὶ μόνων ἂς κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσται πόσον
 ἐπίκαιρον καὶ πόσον ἐνθουσιώδες εἶνε τὰ περιεχόμενα.

Θὰ εἶνε ἐκτετυπωμένα μετὰ θαυμαστῆς τυπογραφικῆς φιλοκαλίας εἰς τὰ
 κατυστήματα Κωνσταντινίδου καὶ θὰ τιμῶνται μόνον, μόνον 30 λεπτόν.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Μ. Λάρισσα. Καλὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἐξήγησις ἀλλ' ὁ διαγωνισμὸς ἔληξεν ἤδη.
 — *Περικλῆτω Πάτρας.* Θὰ ληθῆ ὑπ' ὄψει προσεχῶς. — *Ι. Χ. Ἄρταν.*
Ἐλήθη! θὰ χρησιμοποιηθῆ ἄμα ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμὴ. — *Μ. Α. Κάι-
 ρον.* Ἐλήθησαν, εὐχαριστοῦμεν ἀπαντῶμεν ἡμῖν ἰδιαίτερος. — *Θεταλο-
 μάγνητα.* Λάρισσα. Θὰ σταχυολογήσωμεν. — *Ἀθηναίω.* Ἄν μᾶς τὸ ἐπι-
 τρέψῃ ὁ γῆρος ἴσως τὸ χρησιμοποιήσωμεν ὑπὸ τῶν ἄρον ὁμοῦ πάντοτε νὰ
 γνωρίσωμεν τὸ ὄνομά σας. — *Ἀλειτοργητῶ φίλω.* Σᾶς συγχαίρομεν διὰ
 τὴν ὄρεταν ὄσφρησιν.

Ἐτελείωσε καὶ ἐξεδόθη εἰς βιβλίον ἐκ πεντακοσίων
 — 500 — σελίδων μετὰ τριάκοντα εὐρωπαϊκῶν εἰκό-
 νων ἢ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ δημοσιευομένη περ-
 πνοτάτη μυθιστορία Ο ΓΙΑΝΝΗΣ κατὰ μετάφρασιν
 τοῦ Συντάχτου καὶ Διευθυντοῦ κ. Κλεάνθους Ν. Τριαν-
 ταφύλλου, πωλεῖται δὲ ἀντὶ ΜΟΝΟΝ δύο — 2 —
 Δραχμῶν ἑκάστου αὐτῆς ἀντίτυπον ἐν τῷ κάτωθεν τῆς
 Δημαρχίας ΓΡΑΦΕΙῒ τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ.

Διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζη-
 τοῦντας τὸ βιβλίον προστίθενται τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου
 Βλαμπεργ ἐκδιδομένης « Ἑλλάδος » βουλόμενοι νὰ ἐγ-
 γραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ εἰς τὸ Ἄστυ, ὑπὲρ τῆς δια-
 δόσεως τοῦ ὁποίου ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρεται καὶ τὸ βι-
 βλιοπωλεῖον τοῦτο, δύνανται νὰ ἐγγράφωνται δι' αὐτοῦ
 ἀποστέλλοντες τὰ χρήματα (οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς
 χρυσόν) πρὸς τὴν διεύθυνσίν του. Λαμβάνουσι δὲ δω-
 ρεῖαν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἄστεος
 φύλλα.

Ἰδιαίτερος συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν κατωτέρω
 ἀγγελίαν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἈΣΤΕΟΣ δύνανται νὰ πα-
 ράσχῃ πᾶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ περὶ οὗ
 πρόκειται ἐν αὐτῇ κυρίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κύριος εἰδώς κάλλιστα τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικήν, (διευθύνας
 δ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη μεγάλου Τραπεζιτικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Κατάστημα), τὴν
 Διπλογραφίαν καὶ καθόλου τὴν Ἐμπορικὴν, δυνάμενος νὰ διαθέσῃ ὥρας
 τινὰς καθ' ἑκάστην, ἀναλαμβάνει παραδόσεις τῶν τε γλωσσῶν καὶ τῶν Ἐμ-
 πορικῶν μαθημάτων, ἐτι δὲ καὶ μεταφράσεις δι' Ἐφημερίδας καὶ Περιοδικά.
 Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ παρ' ἡμῖν διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κύριος Γουίδας καθιστῆ
 γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι αναδέχεται νὰ διδάξῃ μαθήματα ὑποκρούσεως (accom-
 pagnamento) διὰ κλειδοκυμβάλου καὶ βαρυβαρίτου (violoncello) πρὸς
 ἐκτελεσὶν μουσικῆς ἐκλεκτῆς καὶ δυσκολωτάτης κλασικῆς καὶ ἰταλικῆς, ὑπό-
 σχεται δὲ ἐξάσκησιν καὶ πρόσοδον ταχυτάτην καὶ σημαντικὴν ὡς πρὸς τὸν ρυ-
 θμὸν, τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔκφρασιν. Ἄμοιθ 5 δραχμᾶς καθ' ὥραν.

Ἡ δὲ σύζυγός του κυρία Γουίδα καλλιτέχνις ἐπίσης διακεκριμένη καὶ γνω-
 στῆς ἰκανότητος ἔχει ὥρας τινὰς διαθέσιμους διὰ παραδόσεις μαθήματος κλει-
 δοκυμβάλου. Ἄπειθυντόν: Ὅδος Περιοδικῶν 49 οἰκ/α Λιθκοπούλου.

Οἱ ἑρασταὶ τῆς μουσικῆς ἂς ἐπιφωληθῶσι τῆς εὐκαιρίας.

Εἰς ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ. — Εἰς ΘΥΛΑΚΙΑ. — ΚΑΤ' ΟΚΑΝ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙῒ
 ἸΩ. Δ. ΚΑΤΣΑΡΗ
 Λορηγητοῦ τοῦ Θεραπευτηρίου « Ὁ Εὐαγγελισμὸς ».
 11. — ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, — 11.

ΦΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ νεώτατα καὶ τελειώτατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ κατα-
 στήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσμέραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐ-
 ρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἸΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ, δέχεται δὲ παραγγελίας
 τοιούτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20 % εὐθνοτέρᾳ τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἄριστα χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

✚ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ Ἀδελφῶν Περρῆ ✚

